

25 Απριλίου, 1994

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΛΑΖΑΡΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 576/91)

5 *Συνταγματικό Δίκαιο — Σύνταγμα — Άρθρο 23(8) — Επίταξη ακίνητης ιδιοκτησίας — Εξουσία επίταξης ασκείται από το Υπουργικό Συμβούλιο — Άρθρο 54 του Συντάγματος — Εξουσιοδότηση του Υπουργού Εσωτερικών βάσει του Άρθρου 4 του περί Εκχωρήσεως της Ενασκήσεως των Εξουσιών των Απορρεουσών εκ τινός Νόμου, Νόμου του 1962 (Ν. 23/62).*

10 *Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Απόδειξη — Ο αιτητής σε προσφυγή βαρύνεται με απόδειξη των ισχυρισμών του που προβάλλει προς ακύρωση της προσφυγής.*

15 *Ο αιτητής προσέβαλε με την προσφυγή του το Διάταγμα Επιτάξεως που εξεδόθη από το Υπουργικό Συμβούλιο και που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας με το οποίο ανανεώνονταν προηγούμενα διατάγματα επίταξης της ακίνητης ιδιοκτησίας του με σκοπό την προώθηση των έργων για την διαπλάτυνση και βελτίωση της Λεωφόρου Ρούσβελτ στη Λεμεσό.*

20 *Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:*

- 1) Όσον αφορά τον πρώτο λόγο που προβάλλεται από τον αιτητή γιατί η προσφυγή του πρέπει να επιτύχει απαντάται στις αποφάσεις που δόθηκαν στις *Μαρκουλίδου v. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ.

3377) και *Μαρκουλίδου ν. Δημοκρατίας* (1991) 4 Α.Α.Δ. 1384. Και στις δύο αποφάσεις που δόθηκαν στις προσφυγές αυτές και που δεν εφεσιβλήθηκαν, η απαίτηση του αιτητή απορρίφθηκε γιατί ήταν απαράδεκτη.

5

- 2) Όπως έχει επανειλημμένα αποφασιστεί από το Δικαστήριο απόδειξης ισχυρισμών από τον αιτητή σε προσφυγές τον βαρύνει.

Ο αιτητής δεν έχει προσάξει καμιά μαρτυρία για τους ισχυρισμούς του τους οποίους κάμνει στο δεύτερο λόγο που προβάλλει γιατί η προσφυγή του πρέπει να επιτύχει.

- 3) Αναφορικά με τους λόγους 3 και 4 οι ισχυρισμοί του αιτητή απαντώνται στην απόφαση του Δικαστή Στυλιανίδη στην *Μαρκουλίδου ν. Δημοκρατίας* στην οποία λέγει:-

15

“Η παράγραφος 8 του Άρθρου 23 του Συντάγματος προνοεί ότι η Δημοκρατία και Κοινοτική Συνέλευση για εκπαιδευτικά, θρησκευτικά, φιλανθρωπικά, αθλητικά σωματεία, οργανώσεις, ιδρύματα που υπόκεινται στην αρμοδιότητά της, έχουν εξουσία να προβαίνουν σε επίταξη.

20

Επιτάσσουσα Αρχή, σύμφωνα με το Άρθρο 2 των περί Επίταξης Ιδιοκτησίας Νόμων 1962-1986, “σημαίνει την Δημοκρατία ή Κοινοτικήν τινα Συνέλευσιν δι’ οιονδήποτε των σκοπών των ειδικώς καθοριζομένων εν παραγράφω 8 του Άρθρου 23 του Συντάγματος και υπό τους εν πάση διαλαμβανόμενους όρους”.

25

Η Ελληνική Κοινοτική Συνέλευση, αφού λειτούργησε μέχρι τον Μάρτη του 1965, ομόφωνα αποφάσισε να αποποιηθεί από την 31η Μαρτίου, 1965, των αρμοδιοτήτων της και να καλέσει την Κυβέρνηση της Δημοκρατίας και τη Βουλή των Αντιπροσώπων να μερμηνήσουν όπως, όσον το δυνατό ταχύτερο, περιέλθουν οι αρμοδιότητες της Συνέλευσης στην εξουσία της Δημοκρατίας -(βλ. Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, Αρ. 397, 25 Μαρτίου, 1965, Παράρτημα Τέταρτον, Μέρος ΙΙΙ, σελ. 7).

30

35

Με το Άρθρο 3(3)(ε) του περί Μεταβίβασης της Ασκήσεως των Αρμοδιοτήτων της Ελληνικής Κοινοτικής Συνελεύσεως και περί Υπουργείου Παιδείας Νόμου του 1965, (Ν. 12/65), όλα τα θέματα, που δεν αναφέρονται ειδικά στα προηγούμενα μέρη του Άρθρου, μεταβιβάστηκαν στο Υπουργικό Συμβούλιο

40

ασκούντων από τέτοιο όργανο, αρχή ή πρόσωπο και με τέτοιο τρόπο, όπως ήθελε με απόφασή του καθορίσει το Υπουργικό Συμβούλιο.

5 Η μόνη Αρχή που έχει εξουσία επίταξης είναι η Δημοκρατία. Η εξουσία αυτή ασκείται από το Υπουργικό Συμβούλιο, σύμφωνα με το Άρθρο 54 του Συντάγματος.

10 Με τον περί Εκχωρήσεως της Ενασκήσεως των Εξουσιών των Απορρεουσών εκ τινος Νόμου, Νόμο του 1962, (Ν. 23/62), το Υπουργικό Συμβούλιο εξουσιοδότησε τον Υπουργό Εσωτερικών για την έκδοση του προσβαλλόμενου Διατάγματος. Ο Υπουργός Εσωτερικών άσκησε εξουσίες που χορηγούνται από το Άρθρο 4 του Νόμου αυτού, μέσα στα όρια της εξουσίας και αρμοδιότητάς του".

15

4) Η απάντηση στον πέμπτο και τελευταίο λόγο είναι απλή.

20 (α) Η αιτιολογία της απόφασης που πάρθηκε από τη διοίκηση φαίνεται στο διάταγμα που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας την 1/9/89 ανανέωση του οποίου είναι το προσβαλλόμενο διάταγμα Επίταξης.

25 (β) Το ότι καταχωρήθηκαν άλλες προσφυγές για ακύρωση άλλων διαταγμάτων για επίταξη της περιουσίας του αιτητή ή την απαλλοτριώσή της δεν επηρεάζει την εκτελεσιμότητα της προσβαλλόμενης απόφασης.

30

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Προσφυγή.

35 Προσφυγή με την οποία ο αιτητής ζητά την ακύρωση Διατάγματος Επίταξεως που εξέδωσε το Υπουργικό Συμβούλιο και το οποίο δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας Αρ. 2610, ημερομηνίας 14.6.1991, Παράρτημα Τρίτο (Μέρος II), Αριθμός Γνωστοποίησης 1093.

40

Λ. Παπαφιλίππου, για τον Αιτητή.

Γλ. Χ' Πέτρου, Ανώτερος, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ'ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ.: Με την προσφυγή του ο αιτητής ζητεί την ακύρωση Διατάγματος Επιτάξεως που εξέδωσε το Υπουργικό Συμβούλιο και το οποίο δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας Αρ. 2610, ημερομηνίας 14ης Ιουνίου 1991, Παράρτημα Τρίτο (Μέρος ΙΙ), Αριθμός Γνωστοποίησης 1093.

5

Το διάταγμα αυτό ήταν μια ανανέωση προηγούμενων διαταγμάτων επίταξης της ακίνητης περιουσίας του αιτητή και άλλων, σκοπός των οποίων ήταν να καταστεί η προώθηση της εκτέλεσης έργων για τη διαπλάτυνση και βελτίωση της Λεωφόρου Ρούσβελτ στην πόλη της Λεμεσού.

10

Το ιστορικό της προσφυγής αυτής καταγράφεται με κάθε λεπτομέρεια στην απόφαση του Δικαστή του Δικαστηρίου τούτου κ. Στυλιανίδη στην *Μαρκουλίδου ν. Δημοκρατίας* (1991) 4 Α.Α.Δ. 1384 και είναι:-

15

“Τα γεγονότα, όπως φαίνονται από τα ενώπιον του Δικαστηρίου στοιχεία, περιλαμβανομένων και των διοικητικών φακέλων, είναι:-

20

Η Λεωφόρος Φραγκλίνου Ρούσβελτ, στην πόλη της Λεμεσού, είναι ένας από τους πιο πολυσύχναστους δρόμους. Οδηγεί στις οιοβιομηχανίες, συσκευαστήρια και μεγάλα αγροκτήματα δυτικά της πόλης. Συνδέει την παραλιακή Λεωφόρο με το νέο λιμάνι, που, μετά την κατάληψη της Αμμοχώστου από τα τουρκικά στρατεύματα το 1974, με την εξαίρεση του μικρής δυναμικότητας λιμανιού της Λάσυνακας, είναι το μοναδικό λιμάνι της Δημοκρατίας. Συνδέεται, επίσης, με άλλη κεντρική οδική αρτηρία της Λεμεσού, τη Γλάδστωνος - Ναυαρίνου.

30

Ο Δήμος Λεμεσού, (ο “Δήμος”), αποτάθηκε επανειλημμένα στην Κυβέρνηση για την ετοιμασία πολεοδομικού σχεδίου, για τη βελτίωση και διαπλάτυνση της Λεωφόρου αυτής, ώστε να γίνει δρόμος με τετραπλή τροχιά, πεζοδρόμια και κατάλληλο σύστημα διοχέτευσης των νερών της βροχής.

35

Το Τμήμα Πολεοδομίας και Οικήσεως ετοίμασε ρυθμιστικά σχέδια για τη βελτίωση του τμήματος της Λεωφόρου μεταξύ των συμβολών της με την οδό Τζελάλ Μπαγιάρ και τη Λεωφόρο Ομόνοιας και για επιπρόσθετες βελτιώσεις των παρακείμενων δρόμων, για διευκόλυνση της κυκλοφοριακής λειτουργικότητας της περιοχής. Σύμφωνα με τα σχέδια, το πλάτος της Λεωφόρου θα είναι 80 πόδια και θα περιλαμβάνει τέσσερεις λωρίδες κυκλο-

40

φορίας, νησίδα στο κέντρο και πλακόστρωτα πεζοδρόμια πλάτους 10 ποδών το καθένα.

5 Το σχέδιο εγκρίθηκε από το Δήμο. Η Δημοτική Επιτροπή, ως η Αρμόδια Αρχή, με βάση το Άρθρο 12 του περί Ρυθμίσεως Οδών και Οικοδομών Νόμου, (Κεφ. 96, Νόμοι Αρ. 14/59, 67/63, 6/64, 65/64, 12/69, 38/69, 13/74, 28/74, 24/78, 25/79, 80/82, 15/83), προέβη στη σχετική δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, Αρ. 2159, ημερομηνίας 11 Ιουλίου, 1986, Αριθμός Γνωστοποίησης 1930, σελ. 820.

10 Οι αιτητές είναι ιδιοκτήτες παρόδιων ακινήτων, τα οποία επηρεάζονται από τα σχέδια αυτά.

15 Υποβλήθηκαν ιεραρχικές προσφυγές στον Υπουργό Εσωτερικών, πρόδηλα με βάση το Άρθρο 18(1)(β) του πιο πάνω Νόμου.

20 Εισηγήσεις για μείωση του πλάτους της Λεωφόρου σε 60 πόδια μελετήθηκαν επισταμένα από το Δήμο, όλα τα εμπλεκόμενα Κυβερνητικά Τμήματα και τη ΣΥΤΑ, Αρχή Ηλεκτρισμού, Συμβούλιο Υδατοπρομήθειας Λεμεσού, και αποφασίστηκε να μην γίνει αλλαγή, για τους λόγους που αναφέρονται στα πρακτικά συνεδρίας ημερομηνίας 22 Απριλίου, 1987.

25 Ορίστηκε Υπεπιτροπή για την εξέταση των ενστάσεων που υποβλήθηκαν εναντίον της Γνωστοποίησης 1930. Η Υπεπιτροπή, κατά την επισταμένη εξέταση των ενστάσεων, πραγματοποίησε επιτόπιο έρευνα. Σε λεπτομερή έκθεσή της, ημερομηνίας 6 Μαΐου, 1987, εισηγήθηκε την απόρριψη από τον Υπουργό Εσωτερικών όλων των ενστάσεων ιεραρχικών προσφυγών. Την ίδια εισηγήση υπέβαλαν ο Έπαρχος, με επιστολή ημερομηνίας 30 Σεπτεμβρίου, 1987, και ο Διευθυντής Τμήματος Πολεοδομίας και Οικήσεως, με έκθεση ημερομηνίας 22 Μαρτίου, 1988 - (βλ. Μπλε 30-24 στο Φάκελο 3, Τεκμήριο 3).

35 Το Τμήμα Δημοσίων Έργων ετοίμασε κατασκευαστικά σχέδια και αναλυτική εκτίμηση για τη βελτίωση της Λεωφόρου Φραγκλίνου Ρούσβελτ. Το ίδιο έπραξαν και η Αρχή Ηλεκτρισμού Κύπρου, η Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου και το Συμβούλιο Υδατοπρομήθειας Λεμεσού. Τα σχετικά σχέδια και υπολογισμοί στάλθηκαν στο Διευθυντή Τμήματος Πολεοδομίας και Οικήσεως στις 12 Νοεμβρίου, 1987.

Η βελτίωση της Λεωφόρου Φραγκλίνου Ρούσβελτ εγκρίθηκε

ως πολεοδομικό έργο και, ως εκ τούτου, για τη δαπάνη της εκτέλεσής του συνεισφέρει 1/3 ο Δήμος και 2/3 η Κυβέρνηση της Δημοκρατίας. Η ανάγκη εκτέλεσής του καταφαινεται από τα στοιχεία των φακέλων και από το γεγονός ότι στους Προϋπολογισμούς Αναπτύξεως 1987, 1988 και 1989 περιλήφθηκαν ποσά για την εκτέλεσή του - (βλ. Κεφ. Δ 21 "ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑ ΚΑΙ ΟΙΚΗΣΙΣ" Άρθρο 23 867 "Βελτίωση της Λεωφόρου Φραγκλίνου Ρούσβελτ στη Λεμεσό"). 5

Ο Δήμος συνήψε δάνειο, με έγκριση του Υπουργικού Συμβουλίου, για, μεταξύ άλλων, το μέρος της συνεισφοράς του. 10

Το 1987 δαπανήθηκαν £150.000,- — (£50.000.συνεισφορά του Δήμου και £100.000,- Κυβερνητική συνεισφορά) — αναφορικά με εργασία που εκτέλεσαν η Αρχή Τηλεπικοινωνιών, το Συμβούλιο Υδατοπρομήθειας και η Αρχή Ηλεκτρισμού, σχετικά με τη βελτίωση της Λεωφόρου. 15

Το 1988 δαπανήθηκαν άλλες £150.000,- με τον ίδιο τρόπο. 20

Για να καταστεί δυνατή η προώθηση και έναρξη εκτέλεσης του έργου, ήταν επιβεβλημένη η απαλλοτρίωση και επίταξη των επηρεαζόμενων ιδιωτικών ακίνητων ιδιοκτησιών. Στις 17 Ιουνίου, 1988, αφού είχε γίνει η αναγκαία προεργασία και έρευνα, με βάση το Άρθρο 4 των περί Αναγκαστικής Απαλλοτριώσεως Νόμων του 1962 έως 1985, (Αρ.15/62, 25/83, 148/85), εκδόθηκε από το Υπουργικό Συμβούλιο Γνωστοποίηση Απαλλοτριώσεως, που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, Αρ. 2334, ημερομηνίας 24 Ιουνίου, 1988, Παράρτημα Τρίτο, Μέρος II, Αριθμός Γνωστοποίησης 1012, σελ. 816. 25 30

Από τη Γνωστοποίηση αυτή επηρεάζονται πολλά τεμάχια, μεταξύ των οποίων και τεμάχια που ανήκουν στους αιτητές.

Την ίδια ημέρα, με βάση το Άρθρο 4 των περί Επίταξεως Ιδιοκτησίας Νόμων του 1962 έως 1986, (Αρ. 21/62, 50/66, 61/75, 43/86), εκδόθηκε Διάταγμα Επίταξης της ίδιας ιδιοκτησίας, που περιγράφεται στην πιο πάνω Γνωστοποίηση Απαλλοτριώσεως, και δημοσιεύτηκε στην ίδια έκδοση της Επίσημης Εφημερίδας της Δημοκρατίας, Αρ. 2334, ημερομηνίας 24 Ιουνίου, 1988, Παράρτημα Τρίτο, Μέρος II, Αριθμός Γνωστοποίησης 1021, σελ. 825. 35 40

Η Επίταξη κρίθηκε αναγκαία για τον ίδιο σκοπό δημοσίας

5 αφέλειας, όπως και η Γνωστοποίηση Απαλλοτρίωσης, δηλαδή για τη δημιουργία, συντήρηση και ανάπτυξη των συγκοινωνιών στη Δημοκρατία, ή για οποιοδήποτε από τους σκοπούς αυτούς. Η Επίταξη επιβαλλόταν για τη βελτίωση της Λεωφόρου Φραγκλίνου Ρούσβελτ στη Λεμεσό.

10 Αντίγραφα της Γνωστοποίησης και Διατάγματος Επίταξης και χωρομετρικά σχέδια, στα οποία φαίνονται οι απαλλοτριώσεις και επιτάξεις, εκτέθηκαν στο γραφείο του Επάρχου και τα γραφεία των κοινοταρχών των ενοριών Τσιφλικουδιών, Ομόνοιας, Αγίου Ιωάννη, Αρναούτ, και Τζιαμί-Τζιετίτ - (βλ. μπλε 82 στο Φάκελο 3, Τεκμήριο 3).

15 Στις 19 Ιουλίου, 1988, ζητήθηκε από τον Κτηματολογικό Λειτουργό Λεμεσού να προβεί σε επιτόπια εξέταση με σκοπό:-

20 “(α) την εξακρίβωση όλων των δικαιωμάτων και συμφερόντων που υπάρχουν στην επηρεαζόμενη ακίνητη ιδιοκτησία καθώς και των ονομάτων και της διαμονής των προσώπων που έχουν τέτοια δικαιώματα και συμφέροντα

25 (β) τον υπολογισμό της αποζημίωσης που πρέπει να καταβληθεί όπως προβλέπεται στο άρθρο 8 του Περί Επίταξεως Ιδιοκτησίας Νόμου του 1962.”

30 Με Γνωστοποίηση στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, Αρ. 2348, ημερομηνίας 9 Σεπτεμβρίου, 1988, Αριθμός Γνωστοποίησης 2472, σελ. 980, ζητήθηκαν προσφορές για την εκτέλεση όλων των έργων που απαιτούνται για την κατασκευή της Λεωφόρου Φραγκλίνου Ρούσβελτ στη Λεμεσό. Οι προσφορές έπρεπε να φτάσουν στον Πρόεδρο Συμβουλίου Προσφορών το αργότερο μέχρι της 9ης π.μ. της 14ης Οκτωβρίου, 1988. Μετά από ορισμένες εισηγήσεις του Γραφείου Προγραμματισμού και του Γενικού Ελεγκτή, ο χρόνος υποβολής προσφορών παρατάθηκε μέχρι 2 Δεκεμβρίου, 1988.

35 Ενοτάσεις στη Γνωστοποίηση Απαλλοτρίωσης υπέβαλαν μόνο, όπως φαίνεται στους φακέλους, οι αιτητές 1 και 8.

40 Το Υπουργικό Συμβούλιο, αφού μελέτησε τις ενστάσεις, και όλες, γενικά, τις περιστάσεις, τις απέρριψε.

Με βάση το Άρθρο 6 των περί Αναγκαστικής Απαλλοτριώσεως Νόμων του 1962 έως 1988, (Αρ. 15/62, 25/83, 148/85, 84/88),

στις 20 Απριλίου, 1989, εκδόθηκε από το Υπουργικό Συμβούλιο Διάταγμα Απαλλοτρίωσης της ακίνητης ιδιοκτησίας που περιγράφεται στη Γνωστοποίηση Απαλλοτρίωσης, Διοικητική Πράξη Αρ. 1012, (ανωτέρω), για τους ίδιους σκοπούς που αναφέρονται στη Γνωστοποίηση. Το Διάταγμα Απαλλοτρίωσης δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, Αρ. 2404, ημερομηνίας 21 Απριλίου, 1989, Παράρτημα Τρίτο, Μέρος II, Αριθμός Γνωστοποίησης 623, σελ. 582. 5

Ο Διευθυντής του Κτηματολογίου, εν των μεταξύ, υπολόγισε την αποζημίωση για την απαλλοτρίωση και την επίταξη και εξουσιοδοτήθηκε να προβεί σε διαπραγματεύσεις και να στείλει προσφορά προς τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα. Πράγματι στις 18 Μαΐου, 1989, ζήτησε το ποσό των £8.450,- για να το καταβάλει σε ενδιαφερόμενα πρόσωπα που είχαν αποδεχτεί το ποσό της αποζημίωσης για την απαλλοτρίωση - Δ.Π. 1012/88 και 623/89. 10 15

Η προσφορά εκτέλεσης του έργου κατακυρώθηκε στην Εταιρεία Γενικών Κατασκευών για £1.569.000. και τα σχετικά συμβόλαια υπογράφηκαν στις 28 Ιουνίου, 1989. Άρχισε εργασία τον Ιούλιο του 1989. 20

Στις 10 Αυγούστου, 1989, οι αιτητές στην προσφυγή αυτή καταχώρισαν την Προσφυγή Αρ. 616/89 (*Μαρκουλίδου ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 3377), με την οποία ζητούν την ακύρωση του Διατάγματος Απαλλοτρίωσης. 25

Στις 20 Αυγούστου, 1989, εκδόθηκε το προσβαλλόμενο Διάταγμα Επίταξης, που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας της 1ης Σεπτεμβρίου, 1989, το ουσιαστικό μέρος του οποίου έχει:- 30

“Επειδή η ακίνητη ιδιοκτησία που περιγράφεται στον Πίνακα που παρατίθεται πιο κάτω (που θα αναφέρεται στο εξής ως ‘η ιδιοκτησία’) είναι αναγκαία για τους πιο κάτω σκοπούς δημόσιας ωφέλειας, δηλ. για τη δημιουργία, συντήρηση και ανάπτυξη των συγκοινωνιών στη Δημοκρατία ή οποιοδήποτε από τους σκοπούς αυτούς και η επίταξη της επιβάλλεται για τους πιο κάτω λόγους, δηλ. για σκοπούς βελτίωσης, της Λεωφόρου Φραγκλίνου Ρούσβελτ στη Λεμεσό. 35 40

Για τους λόγους αυτούς, ο Υπουργός Εσωτερικών, ασκώντας τις εξουσίες που χορηγούνται στο Υπουργικό Συμβούλιο από το άρθρο 4 του περί Επίταξεως Ιδιοκτησίας Νόμου,

5 και που η άσκησή τους ανατέθηκε από το Υπουργικό Συμβούλιο σ' αυτόν, με το παρόν κηρύσσει την ιδιοκτησία ως αναγκαία για τους πιο πάνω σκοπούς και διατάσσει την επίταξή της από τη Δημοκρατία για τους σκοπούς που αναφέρονται πιο πάνω για περίοδο ενός έτους από την ημερομηνία της δημοσίευσης του διατάγματος αυτού στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας.”

10 Οι λόγοι ακυρότητας της προσφυγής που προβλήθηκαν και αναπτύχθηκαν από τον αιτητή είναι οι ακόλουθοι:-

15 “1. Η προσβαλλομένη πράξη ή απόφαση συνιστά παραβίαση κάθε αρχής περί χρηστής διοίκησης, των κανόνων της ευθυδικίας και είναι αποτέλεσμα δυσμενούς προκατάληψης διότι:-

20 (α) χρησιμοποιήθηκε η διαδικασία της επιτάξεως για να καταστρατηγηθεί και προκαταληφθεί το αποτέλεσμα της προσφυγής των Αιτητών *Μαρκουλίδου ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 3377 που στρέφεται κατά της απαλλοτριώσεως της ίδιας ακίνητης ιδιοκτησίας των Αιτητών.

25 (β) χρησιμοποιήθηκε ο μηχανισμός της επιτάξεως που είναι πρόσκαιρο μέτρο για να κατεδαφίσουν οι καθ' ων η αίτηση μόνιμες και νόμιμες οικοδομές του Αιτητή για να δημιουργήσουν τετελεσμένα γεγονότα.

30 (γ) χρησιμοποιήθηκε ο μηχανισμός της επιτάξεως σε περίπτωση που δεν είναι επείγουσα εν όψει μάλιστα του γεγονότος ότι από τον Ιούλιο 1986 έλαβαν χώρα διαμαρτυρίες και ενστάσεις κατά της απαλλοτρίωσης αντικείμενο της *Μαρκουλίδου* (ανωτέρω).

35 2. Οι καθ' ων η αίτηση ενήργησαν υπό καθεστώς νομικής και πραγματικής πλάνης διότι:-

40 (α) παρεγνώρισαν το γεγονός ότι με την επιδιωκόμενη επίταξη σκοπείται να κατεδαφισθούν οι οικοδομές και οι στεγασμένες σ' αυτές επιχειρήσεις του Αιτητή και η οριστική αλλοίωση της ακίνητης ιδιοκτησίας του Αιτητή θα αποτελούν στην ουσία απαλλοτρίωση υπό τον μανδύα της επίταξης.

(β) παρέλειψαν να εξετάσουν το ενδεχόμενο επίταξης άλλης

γης που είναι λιγότερο οδυνηρή και ζημιογόνα.

- (γ) παρέλειψαν να εξετάσουν το ενδεχόμενο κατασκευής ή διαπλάτυνσης άλλου δρόμου σε άλλο σημείο της πόλης της Λεμεσού. 5
- (δ) παρέλειψαν να λάβουν υπόψη και συνεκτιμήσουν τις ενστάσεις των ιδιοκτητών που επηρεάζονται με την σκοπούμενη επίταξη. 10
- (ε) παρέλειψαν να προβούν σε πλήρη και προσεκτική έρευνα και μελέτη όλων των γεγονότων και περιστατικών της υποθέσεως. 15
- (στ) παρέλειψαν να προβούν σε πρόσφατη καταμέτρηση της τροχαίας κίνησης επί της οδού Φραγκλίνου Ρούσβελτ για να εξακριβώσουν τις πραγματικές ανάγκες της τροχαίας. 15
3. Οι καθ' ων η αίτηση ενήργησαν παράνομα και υπό καθεστώς νόσφισης εξουσίας διότι παρενέβησαν και εκτέλεσαν πράξη ή απόφαση που εμπίπτει στην αποκλειστική εξουσία του εκλεγμένου Δήμου Λεμεσού και δεν ακολουθήθηκαν οι πρόνοιες του περί Δήμων Νόμου Κεφ. 240 άρθρα 128 έως 133, και άρθρο 2 του Ν. 47/70. 20
4. Η προσβαλλομένη πράξη ή απόφαση και/ή ο Νόμος 21/62 ή η εφαρμογή του συνιστά παραβίαση του άρθρου 23.8 και 23.11 του Συντάγματος διότι:- 25
- (α) ο σκοπός για τον οποίο εδημοσιεύθη η επίταξη δεν εμπίπτει εντός των σκοπών των προβλεπομένων στο άρθρο 23.8 του Συντάγματος. 30
- (β) δεν προσφέρθηκε και δεν κατεβλήθη οποιαδήποτε δικαία και εύλογος αποζημίωση στον Αιτητή. 35
5. Η προσβαλλομένη πράξη ή απόφαση στερείται νόμιμης αιτιολογίας ή/και η δοθείσα αιτιολογία αντιβαίνει προς το άρθρο 23.8 του Συντάγματος ή/και έπαυσε η αναγκαιότης της επιτάξεως μετά από την προσφυγή των Αιτητών αρ. 616/89, ή/και η προσφυγή 616/89 (Μαρκουλίδου) κατέστησε την επίταξη άνευ αντικειμένου." 40

Όσον αφορά τον πρώτο λόγο που προβάλλεται από τον αιτητή

γιατί η προσφυγή του πρέπει να επιτύχει απαντάται στην υπόθεση *Μαρκουλίδου ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 3377 και *Μαρκουλίδου ν. Δημοκρατίας* (1991) 4 Α.Α.Δ. 1384. Και στις δύο αποφάσεις που δόθηκαν στις προσφυγές αυτές και που δεν εφεσβλήθησαν, η

5 απαίτηση του αιτητή απορρίφθηκε γιατί ήταν απαράδεκτες.

Όπως έχει επανειλημμένα αποφασιστεί από το Δικαστήριο απόδειξης ισχυρισμών από τον αιτητή σε προσφυγές τον βαρύνει.

10 Ο αιτητής δεν έχει προσάξει καμιά μαρτυρία για τους ισχυρισμούς του τους οποίους κάμνει στο δεύτερο λόγο που προβάλλει γιατί η προσφυγή του πρέπει να επιτύχει.

Αναφορικά με τους λόγους 3 και 4 οι ισχυρισμοί του αιτητή απατούνται στην απόφαση του Δικαστή Στυλιανίδη στην *Μαρκουλίδου ν. Δημοκρατίας* (1991) 4 Α.Α.Δ. 1384 στην οποία λέγει:-

15

“Η παράγραφος 8 του Άρθρου 23 του Συντάγματος προνοεί ότι η Δημοκρατία και Κοινοτική Συνέλευση για εκπαιδευτικά, θρησκευτικά, φιλανθρωπικά, αθλητικά σωματεία, οργανώσεις, ιδρύματα που υπόκεινται στην αρμοδιότητά της, έχουν εξουσία να προβαίνουν σε επίταξη.

20

Επιτάσσουσα Αρχή, σύμφωνα με το Άρθρο 2 της περί Επίταξης Ιδιοκτησίας Νομοθεσίας, “σημαίνει την Δημοκρατίαν ή Κοινοτικήν τινα Συνέλευσιν δι’ οιονδήποτε των σκοπών των ειδικώς καθοριζομένων εν παραγράφω 8 του άρθρου 23 του Συντάγματος και υπό τους εν ταύτη διαλαμβανομένους όρους”.

25

Η Ελληνική Κοινοτική Συνέλευση, αφού λειτούργησε μέχρι τον Μάρτη του 1965, ομόφωνα αποφάσισε να αποποιηθεί από την 31η Μαρτίου, 1965, των αρμοδιοτήτων της και να καλέσει την Κυβέρνηση της Δημοκρατίας και τη Βουλή των Αντιπροσώπων να μεριμνήσουν όπως, όσον το δυνατό ταχύτερο, περιέλθουν οι αρμοδιότητες της Συνέλευσης στην εξουσία της Δημοκρατίας - (βλ. Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, Αρ. 397, 25 Μαρτίου, 1965, Παράρτημα Τέταρτον, Μέρος III, σελ. 7).

30

35

Με το Άρθρο 3(3)(ε) του περί Μεταβιβάσεως της Ασκήσεως των Αρμοδιοτήτων της Ελληνικής Κοινοτικής Συνελεύσεως και περί Υπουργείου Παιδείας Νόμου του 1965, (Αρ. 12/65), όλα τα θέματα, που δεν αναφέρονται ειδικά στα προηγούμενα μέρη του Άρθρου, μεταβιβάστηκαν στο Υπουργικό Συμβούλιο και ασκούνται από τέτοιο όργανο, αρχή ή πρόσωπο και με τέ-

40

τοιο τρόπο, όπως ήθελε με απόφασή του καθορίσει το Υπουργικό Συμβούλιο.

Η μόνη Αρχή που έχει εξουσία επίταξης είναι η Δημοκρατία. Η εξουσία αυτή ασκείται από το Υπουργικό Συμβούλιο, σύμφωνα με το Άρθρο 54 του Συντάγματος. 5

Με τον περί Εκχωρήσεως της Ενασκήσεως των Εξουσιών των Απορρευουσών εκ τινος Νόμου, Νόμο του 1962, (Αρ. 23/62), το Υπουργικό Συμβούλιο εξουσιοδότησε τον Υπουργό Εσωτερικών για την έκδοση του προσβαλλόμενου Διατάγματος. Ο Υπουργός Εσωτερικών άσκησε εξουσίες που χορηγούνται από το Άρθρο 4 του Νόμου αυτού, μέσα στα όρια της εξουσίας και αρμοδιότητάς του." 10

Έρχομαι τώρα στον πέμπτο και τελευταίο λόγο για τον οποίο ζητείται η ακύρωση της προσφυγής. Η απάντηση στο λόγο αυτό είναι απλή. 15

(α) Η αιτιολογία της απόφασης που πάρθηκε από τη διοίκηση φαίνεται στο διάταγμα που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας την 1/9/89 ανανέωση του οποίου είναι το προσβαλλόμενο διάταγμα Επίταξης. 20

(β) Το ότι καταχωρήθηκαν άλλες προσφυγές για ακύρωση άλλων διαταγμάτων για επίταξη της περιουσίας του αιτητή ή την απαλλοτρίωσή της δεν επηρεάζει την εκτελεσιμότητα της προσβαλλόμενης απόφασης. 25

Για τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται. 30

Έχοντας υπόψη μου τα γεγονότα της υπόθεσης αποφάσισα να μην κάμω καμιά διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.